

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 81.

V Ljubljani, v ponedeljek 9. aprila 1888.

Letnik XVI.

Avstrija, Francija in Rusija.

Evropski listi so nedavno mnogo pisali o članku v francoskem listu „Revue des deux mondes“ pod naslovom „Francija, Rusija in Evropa“. Ker je članek bil brez podpisa, imenovani list pa nikdar ne objavlja člankov brez podpisov, iskali so pisca onega članka v odličnih krogih; nekateri ga pripisujejo grofu pariškemu. Gotovo pa je, da ga je pisal monarhist. Iz tega članka hočemo posneti nekoje misli, ki imajo brez dvoma zdravo jedro. Članek je v prvi vrsti naperjen proti nemško-avstrijski zvezi; pisec priporoča namesto te zveze sporazumljenje med Francijo, Avstrijo in Rusijo. Da ga je pisal monarhist, dokazuje sledeči uvod:

„Kakov prizor ponuja na zvonaj ta Francija, ki je tako dolgo imela privilegij, da na sebe obrača občno pozornost? Kar žalibog vsem pada v oči, je žalostno obnašanje in slabi glas ljudi, ki so na javnem odru. Kakorkoli človek sodi o igri, zdi se mu vendar, da prve vloge igrajo le pomočne sile. Čuditi se mora človek, s kako skromnimi vspehi deluje ta močni volilni aparat, ki bi moral popolnoma razviti vse moči naroda. Ali je Francija že tako onemogla, kakor trdijo njeni neprijatelji v Nemčiji, Angliji in Italiji, in kar ponavljajo celo pesimisti v Parizu?

Kako more svet verjeti, ko vendar Francija daje v vseh strokah znanosti in umetnosti toliko znakov življenja. Od leta 1870 povsod pri nas lahko opazuješ preporod. Zakaj dela ravno naša politika izjemo? To je krivda vlade. Ali je to posebnost demokracije, da vlado izročuje v roke ljudem srednje vrednosti? V tem oziru je žalostna izkušnja republikanske Francije; najbolj pa to peče evropsko demokracijo, ki je tretjo republiko pozdravila s toliko navdušenostjo.“

Člankar dalje našteva ovire francosko-ruski zvezi. Pisec je nekako zavisten, da so republikanci sklenili z Rusijo prijateljstvo. Njemu se ne zdi nemogoča zveza Francije z Rusijo, ko zagovarja zvezo Francije, Avstrije in Rusije. O Avstriji piše neznani politik:

„Zakaj je danes — vpraša on — Avstrija zaveznica Nemčije? Ta zveza, delo kneza Bismarcka, je posledica nezaupnosti, koja goje na Dunaji in Pešti nasproti Rusiji. Nemški kancler je spravil Avstrijo v odvisnost s pomočjo strašila — panslavizma, kakor čarovnik, ki odpre razgled na zibajoče se južno morje. Vse drugače sodi o tem Francija. Ta ne sme želeči, da se Avstrija zmanjša, ali pa njeno težišče pomakne proti iztoku. V našem interesu mora Avstrija ostati srednja država, da ne pride Evropa pod vpliv Nemčije od baltičkega do jadranskega morja. In v tem oziru se strinjamo z Rusi. Francija bi imela dobiček, ko bi se sporazumeli Avstrija in Rusija. To je težko; in če so to sanje, morajo biti sanje francoskega diplomata. Ako so v Moskvi panslavisti, niso taki vsi Rusi. Ruska državna pisarna je prosta panslavizma, oporoka Petra Velikega je apokrifna; v njo verujejo samo še na zapadu. Največja ovira sporazumljenju med Avstrijo in Rusijo ni ne na Dunaji, ne v Petrogradu, marveč v Berlinu. Ako Rusija v resnici družega ne želi, kakor da se razvijajo sorodni narodi na Balkanu, torej ni ravno težavno avstro-rusko sporazumljenje. Ako bo Avstrija postopala sporazumno z Rusijo, konec bo nemški hegemoniji.“

Glas o odstopu kneza Bismarcka.

Že dolgo ni nobena vest tako iznenadila nemški narod, kakor glas o odstopu nemškega kanclerja. Nedavno je cesar Friderik zagotavljal „železnemu kanclerju“ srčno hvaležnost svojega očeta in svojo udanost, in zadnji četrtek raznesel se je glas na berlinski in dunajski borzi, da hoče knez Bismarck odstopiti. Še isti večer je naznanil brzojav, da je vest o odstopu Bismarckovem neosnovana.

To vest je prva prinesla „Köln. Ztg.“, ki je nekako glasilo kneza Bismarcka. Po tem smemo soditi, da glas o odstopu ima stvarno podlago. Neposredni vzrok bil bi nameravana zaroka princa Aleksandra Battenberžana s cesarjevo hčerjo Viktorijo.

Ker je knez Bismarck to družinsko zadevo obesil na veliki zvon, je glas o njegovem odstopu toliko večjega pomena. In ker se je že pri nastopu novega cesarja mnogo pisalo, da se cesar ne strinja v vseh vprašanjih z Bismarckom, smemo trditi, da je ta vest o odstopu neki „memento“ kanclerjev na cesarja in narod.

Ono poročilo v „Köln. Ztg.“ se glasi:

„V tukajšnjih političnih krogih je velika vznemirjenost. Govoré, da bo kmalu odstopil knez Bismarck, ker se vedno ponavlja glas o ženitbi princa Aleksandra Battenberga s prusko princesinjo Viktorijo. Pravijo, da so izvedeli iz zanesljivega vira, da princ pride v kratkem v Berlin in da tudi angleška kraljica Viktorija namerava potovati iz Florencije skozi Darmstadt v Berlin, izprosit ženo svaku svoje prelube hčere. Iz obeh okoliščin sklepajo, da je napominana ženitev znatno napredovala, in da bo državni kancler primoran odstopiti, ker se tak razvoj stvari ne strinja z njegovo dosedanjjo politiko. Krogi, v kojih se širijo ti glasovi, so tako resni, da jih ne moremo prezirati, vendar smo prepričani, da vsa ona razmotrivanja vidijo prečno prihodnost. Res je, da moramo ženitev princa Aleksandra s prusko princesinjo soditi z drugačnega stališča, kakor katero drugo knežjo ženitev. Dokler ne bode rešeno bolgarsko vprašanje, nosil bo princ Aleksander na čelu znamenje, koje mu je vtisnila bolgarska knežja krona. On ostane vedno mož, na kojega računajo Bolgari. On je bil, ki je Bolgare otel ruskega vpliva. On se ne bo nikdar mogel odtegniti dolžnosti, da Bolgarom pride na pomoč kot navdužujoč vojskovodja, ko bi v vojski z Rusijo spoznali vojaško nesposobnost Koburžana in bi potrebovali Aleksandrovo pomoči. Ta moralna dolžnost sili, da ga sodimo vedno s političnega stališča, dokler ne bo rešeno bolgarsko vprašanje. Iz tega pa sklepamo, da je Aleksandrova ženitev s hčerjo nemškega cesarja nemogoča stvar. Prva naloga nemške politike je ta, da se prepreči vse, kar bi moglo vzbuditi sum proti Nemčiji. Ta mora biti, kakor je rekel

Če je človek nestrpljiv.

Humoreska. Češki napisal Oldřich S. Kostelecký.
(Dalje.)

V.

Skoraj tisti čas, ko je zjutraj gospod adjunkt idoč v pisarno odšel s svojo mislijo iz doma, sedi gospod svetovalec Vobornik v svojej sobi in bere časopise. Na mizi so še sedaj ostanki zajutрка.

Za nekoliko časa vstopi stara gospodinja Verunka ter reče:

„Milostljivi gospod, nekarte se prestrašiti — telegram.“

Gospod svetovalec je vrgel časopise in poskočil kakor mladeneč.

„Telegram? Iz Prage? Iz Prage?“

„Iz Prage, milostljivi gospod.“

„Živio! Ali je bil pa tudi že skrajni čas.“

Gospod svetovalec je vzel telegram in še prej, predno ga je odprl, prašal je smehljaje:

„No kaj, Verunka: deček ali deklica?“

„Jaz bi mislila, milostljivi gospod, da deklica.“

„Seveda, seveda, vi ženske ste vse jednake. A jaz pa mislim, da deček.“

„To me mika, milostljivi gospod.“

Gospod svetovalec je odprl telegram in ko ga je prebral, ušlo mu je čez ustnici:

„Aaaaa!“

„Deklica, milostljivi gospod?“

„Verunka, ne.“

„Milostljivi gospod, deček? Zares: deček?“

„Tudi ne.“

„Tedad to ni telegram od mlade gospe; milostljivi gospod.“

„Verunka, je.“

„No tedaj se ni nič narodilo milostljivi gospod.“

„Narodilo.“

„To pa ni mogoče milostljivi gospod.“

„Verunka, je. Poslušajte: Narodila sta se dvojčka; deček in deklica. Vsi zdravi. Bretislav.“

„O Bog blagoslovi!“

„Bodi ga Bog zahvaljen . . . Brž, Verunka, črno suknjo, bel telovnik in rokavice!“

Verunka je precej prinesla črno suknjo, bel telovnik in rokavice.

„Dokler se pa povrnem, Verunka, pojdete na telegrafni urad.“

„Morda bi milostljivi gospod hoteli precej telegrafovati.“

„Dokler se povrnem, pojdite na telegrafni urad, pravim. Ni ne vem od veselja, kaj delam — še bi nekaj izvedel.“

„Kakor hočete zapovedati, milostljivi gospod.“

* * *

Gospod svetovalec stopa veličastno, ponosno, svestno po trgu in ravno meri do pisarne prvega dostojnika mestnega — k gospodu c. k. okrajnemu glavarju.

„Bodite mi srčno pozdravljeni, gospod svetovalec. Prosim.“

„O zahvalim, zahvalim — prišel sem samo na trenotek . . . Gospod kolega, ne zapazite ničesa na meni?“

Gospod kolega je pogledal gospoda svetovalca od glave do pete in od pet do glave in ni zapazil ničesa.

„Prosim, jaz sem stari očka.“

„A! a! a! Gratulujem, gospod svetovalec, gratulujem! Deček! Deček?“

„Gospod kolega, ne.“

„He! Deklica?“

Bismarck v državnem zboru, v bolgarskem vprašanji popolnoma brez interesa. Ta politika ponuja nemški vladi sredstvo, da si ohrani zaupanje obeh v bolgarskem vprašanji najbolj interesovanih držav. Le to vsestransko zaupanje more omogočiti, da Nemčija na obe strani uporabi svoje moči za trajen mir v Evropi.

To zaupanje pa bi bilo z enim udarcem uničeno za mnogo let, ko bi obojni nasprotnik carjev postal zet nemškega cesarja. Vsak Nemec, ki ljubi svojo domovino, moral se je že davno prepričati, da je ta dokaz resničen. Tudi princ Aleksander Battenberg je Nemec; kot nemški rodoljub ne more storiti koraka, ki bi morda njega osebno odlikoval, ali nemški domovini gotovo ne koristil. Nas so že v prejšnjih letih ostro napadali in obsojali zaradi našega „batenberštva“; tem laglje moremo danes naglašati, da mi visoko cenimo domovinsko ljubezen in razum princiev in ne moremo dvomiti niti za trenotek, da bo on resno poskušal ženitev, ki bi nemškemu narodu vzel nemškega kanclerja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. aprila.

Notranje dežele.

Tržaški mestni zastop je sklenil, da bo napravil povodom cesarjeve štiridesetletnice ustanovo v znesku 40.000 gld., kojih obresti se bodo razdelile vsako leto dné 2. decembra tržaškim revnim udovam in sirotam.

Gališki okrajni glavarji so dobili nalog da ne smejo dopuščati pri ljudskih shodih glasanja o predlogih gledé davka na špirit ter naj celó razpusté dotične shode.

Z okrožnico vleva ministerstvo, da morajo **oblastni** vselej, kadar **prosi**jo za vojaško pomoč, navesti tudi namen te asistence, in sicer zaradi tega, da se takoj vé, kako naj se opravi vojak, in se ne izgubi čas s povpraševanjem po vzroku.

Za **ogersko akademijo** ved predlaganih bo letos dvanajst kandidatov, in sicer so priporočani: kot častna člana grof Julij Andrassy in Koloman Tisza, in kot redna člana Benjamin Kallay in Salomon Mayer. Debata se bo unela le gledé dopisujočih članov mej ogerskimi učenjaki.

Vnanje države.

Dva **italijanska** liberalna lista sta raztrosila vest, da je **papež Leon XIII.** bolan. To je gola izmišljaja, ki se naslanja na okoliščino, da so zdravniki svetovali sv. Očetu, naj se pri sprejemanji romarjev meseca aprila kolikor mogoče ogiba prevelikega truda, ker bi lahko imeli prerazburjeni živci slabe nasledke za zdravje. Hvala Bogu, sv. Oče čvrsto prenaša svojih 78 let. Njegova vzvišena oseba pa je menda liberalcem na potu. Uradni Italiji se ne bo več bati, kakor hitro bo umrl Leon XIII.; tako sodi Crispi, kajti po mnenji njegovem vzdržuje le pametna in duhovita politika sedanjega sv. Očeta ono slavo in veljavo Vatikana, ki razširjate svoje žarke po vesoljnem svetu. Crispijevo glasilo, „Riforma“, je to nedavno tudi naravnost z njej lastno nesramnostjo povdarjala. Rimsko vprašanje, tako méní napominani list, rešeno bo samo ob sebi, ker bo popolnoma prenehalo s smrtjo sedanjega papeža. Kako pogumno to doni z ozirom na omahljivo stališče ministerskega predsednika! — „Moniteur de

Rome“ objavlja sedaj celo vrsto člankov, v kojih razpravlja novi kazenski zakonik, v kolikor se naša na Vatikan. List pravi, da bo ta zakonik, ako ga bo potrdila zbornica, najojstnejše orodje za preganjanje sv. Očeta, kakršnega dš sedaj ne pozná zgodovina. Dolžnost vseh zavednih katolikov je torej, da javno in glasno protestujejo zoper take nezasišane naredbe.

„Dritto“ piše: **Rusija** in **Vatikan** sporazumela sta se o nastopnih točkah: Določile se bodo z nova meje škofij in slednjim dala imena; osemnajst, večinoma pomožnih in namestnih škofov bo proglašanih ter se jim bo dovolilo, da bodo smeli iti v Rim posvetovat se o zadevah svojih škofij. Škof vilenski se mora premestiti v drugo škofijo ali pa poslati umirovljen v inozemstvo. Poljski jezik se dovoljuje v kraljevini poljski in onstran Njemena in Buga; uradni cerkveni jezik je ruščina. Katoliški duhovniki se bodo pri vsaki maši spominjali za papežem tudi carja. Pri mešanih zakonih se bodo smeli sinovi vzgojevati v očetovi, hčere v materini veri. Popolna prostost gledé obredov dovoljuje se latinsko-katoliškim cerkvam in onim unijatov. „Dritto“ dostavlja konečno, da se bodo te točke skoraj gotovo še nekoliko predrugačile.

Iz notranje **Srbije** dohajajo vesti o veliki razburjenosti naroda zoper radikalno vlado. Na nekaterih krajih se branijo plačati davke, češ, saj so nam radikalcí obljubili, da nam ne bo treba plačevati davkov, ako jih volimo. To vznemirjenje pa bo postalo skoraj gotovo še večje, ako bo postala pravomočna nova davčna preosnova, ki pomeni toliko, kakor povišanje davkov. — Skupščina je neki prijazna nameravani vojni premembi, po koji se bo službena dšba stalne armade skrčila od dosedanjih dveh let, zato pa uvedla vsakoletna orožna vaja vseh za vojno sposobnih mož, da se tako ustanovi mnogoštevilnejša narodna armada.

Bolgarski vladni krogi odločno oporekajo, da se je vlada v zadnjem časi pečala s proglasitvijo neodvisnosti Bolgarije. Ako so omenjali razni listi to točko, storili so to brez vednosti vlade, ki dobro vé, da bi s takimi načrti le pospešila namere svojih nasprotnikov. — „Trnovsko Konstitucijo“ zatožil je državni pravdnik, ker je napadla avstro-ogersko, angleško in italijansko vlado ter njene zastopnike, kojim je očitala, da so preprečili natančno preiskavo v zadevi vstaj v Siliistriji in Ruščuku ter tako zakrivali, da ni prišla popolna resnica na dan. — Turška vlada je neki odpoklicala vojaški kordon od vshodno-rumelijske meje, ker se je pokazalo, da dotična bolezen ni nalezljiva. — Sodnijska komisija, ki bo obravnavala v pravdi zoper Popova in tovariše, je sestavljena iz petih višjih častnikov, kojim predsednik je, kakor že naznanjeno, polkovnik Nikolajev.

Poročila o zdravji **nemškega** cesarja se glasé stalno povoljno. Tek njegov je izvrsten, zato se pa tudi množé njegove telesne moči. Bruhanje je jako neznatno. Le po noči ga nekaterikrat boli glava. — Kraljica Viktorija bo prišla jutri v Poznanj, kjer si bo osebno ogledala nezgodo, koja je učinila zadnja porođenj.

Nobenega **francoskega** ministerskega predsednika še ni sprejela republikanska večina v senatu tako mrzlo in neprijazno, kakor se je to zgodilo Floquetu, ko je osebno prečital vladni vsposed. Že ono mesto vsposeda, ki govori o premembi ustave, vzbudilo je nevoljo; znano je, da se ta presoja po glavitno obrača tudi zoper senat. Napoved o naredbah za ločitev države od cerkve v zvezi s stoletnico prve prekucije pa je izzvala glasne ugovore. Koncem govora ploskali so ministerskemu predsedniku — štirje, reci štirje senatorji. Da, nameravali so levičarji neki celó vložiti interpelacijo takoj po prečitani programu, in le poslancu Ribotu in njegovemu veljavnemu vplivu se mora Floquet zahvaliti, da bo ta vihar zabučal še le po parlamentarnih počitnicah. — Oportunski listi še vedno oistro napadajo Floquetovo ministerstvo, ob enem pa se je

začela tudi liga patrijotov živahneje gibati. Del članov, ki ni zadovoljen s zmernim postopanjem osrednjega odbora, odkar je odstopil Déroutéde, izročil je generalu Boulangerju adresu, v koji pravi med drugim: „Vi ste zastopnik narodovega mišljenja. Vi ste oni slavni vojak, kojemu se bo morala Francija zahvaljevati, da je zopet pridobila staro, naravno in zgodovinsko mejo — Reno.“ Boulanger je odgovoril, da se ne bo posvetil strankarskim nameram, ker hoče služiti edino le narodu obrambi. Primorali so ga, da se pečá s politiko, a pri prvem pozivu bo pokazal, kolika je njegova domovinska ljubezen. — „Liberté“ piše: „Ni ga bilo še do sedaj takó nepriljubljenega ministerstva, kakor je Floquetovo. Vračunši počitnice veselilo se bo komaj tri mesece svojega življenja. Smejali bi se tej predpustni šali, ko ne bi videli osode Francije v najnezmognejših rokah.“

Turški vladi je naznanil srbski poslanik Novaković dné 31. marca, da je že dobil od svoje vlade pooblastilo in navod za pogodbo o turško-srbski poštni zvezi. Dotične obravnave pričele se bodo še tekom tega tedna, a vršile se bodo dolgo časa, predno se bo dosegel zaželjeni vspeh, ker ima Turčija še vedno veliko mržnjo nasproti tujim poštnim napravam v svojem ozemlju.

Ruski poslanik na **rumunskem** dvoru Hitrovo je naznanil oblastniji, da je zlobna roka zanelila poslaniško palačo. Vlada je zaradi tega sklicala enketo, ki bo preiskala to zadevo. Požigalci so neki tamošnji madjarski delavci. — Ministerski predsednik Rosetti je na dotično vprašanje odgovoril Catargiju, da bo na vsak način razpustil zbornico, a sedaj še ne vé, kedaj se bo to zgodilo. Javno mnenje je to, da bo vlada zavlačevala volitve do meseca septembra, in to zaradi tega, da bo mogla mej tem časom delovati za-se pri volilcih.

Danski kralj je pomilostil povodom svojega 70. rojstnega dné vse jetnike, ki so bili obsojeni zaradi političkih zločinov ali prestopkov, ter je ukazal, naj se ustavijo vse vršéce se političke pravde.

Iz Dublina poroča brzojav dné 7. t. m.: Proklamacija **irskega** podkralja prepoveduje šest ljudskih shodov, ki bi se bili morali vršiti v grofijah Clare, Cork, Wexford in Galway. Namen tem shodom je bil naznaniti irskemu narodu, da narodna liga ni še zadušena. Objava podkralja preti, da bodo vojaki razkropili shode, ako bi se vršili vzlic prepovedi.

Kakor se brzojavi od Filipin, zasedli so **Spanjci** velik del Sulu-otokov. Pri boju je bilo ubitih več domačinov; tudi Spanjci so imeli nekaj mrtvih in ranjenih. — List „Liberal“ pravi, da bo vojvoda Montpensier odpotoval v inozemstvo in tam ostal nekaj mesecev.

Izvirni dopisi.

Loreto, 6. aprila. Vreme do sedaj vedno lepo. Vlak drdrá med cvetjem, po lepi, zeleni in rodovitni ravnini. Vsaka ped zemlje je dobro obdelana. Malo težko smo dobili stanovanja v Loreti. Pozni dohod, temna noč, nepoznan svet, vse to je oviralo. Danes se je malo drugače organizovalo vse vodstvo. Voditelje oddelkov so bolj trdo prijeli. Ob 9. uri je imel pridigo v Marijini cerkvi č. g. Lukas Eder, dekan v Stockerau-u. „Vspomlad, velikanoč, Rim, Loreto“ je bil rek. Slovesno sv. mašo daroval je dunajski dekan grof Lippe. Na koru peli krasno, a ne kaj v cerkvenem duhu. Izvrsten tenor, močan bas, pa bolj natančno v „Glasbeniku“.

Loreto, 6. aprila ob 10. uri zvečer. Slovenci srečno došli, o drugih se sliši več nezgod. Eden Avstrijec ni dobil od svojega načelnika karte za prenočišče. Ob dveh zjutraj ga napade in-oropa tolpa ponočnjakov, patrola orožnikov ga reši. Drugi so še ob 1/4. uro zjutraj iskali si strehe. Ko v mraku dohajamo na kolodvor, napali so zopet enega pred kolodvorom in prerezali mu torbo. Mož je začel mahati z dežnikom in vpiti na pomoč; na srečo mu niso nič odnesli. — Zdaj čakamo v vozovih; pravijo, da pride tretji vlak s Čehi, pa bode imel skoraj gotovo zamudo. Mi smo odšli, da jim naredimo prostor. Sliši se petje iz raznih vozov, drugod molijo rožni venec. Laikov zeló veliko iz okolice dunajske, pa svojih vodnikov nimajo kaj spretnih, ker sta skoraj le slovenska vodnika morala spraviti ljudi skupno v vozove, da zopet ne bode tak nered, kakor včeraj. Za Slovence pa dobro skrbimo.

Assisi, 7. aprila. Sinoči ob 3/4.11. uro došli Čehi v Loreto, precej za njimi smo se mi odpeljali. Ponoči je enemu Slovencu v vozu bilo slabo; pokličemo svojega zdravnika in mu hitro pomaga. Drugače vsi zdravi in združeni, kar le moremo v taki gnječi. V Loreto došli ob 1/4.7. uri zjutraj. Ponoči precej mrzlo. Obiskali smo Porcijunkolo, kjer nas je več maševalo, potem pa smo skupno odšli

„Gospod kolega, tudi ne.“

„Nego?“

„Deček in deklica.“

„A! Gratulujem, gospod svetovalec, gratulujem!“

Od gospoda c. kr. okrajnega glavarju je prešel gospod svetovalec naravnost do stanovanja velespoštovane gospe glavarjeve soproge.

„Milostljiva gospa, ne zapazite ničesa na meni?“

„Zares ne vem, gospod svetovalec —“

„Prosim: jaz sem stari očka!“

„A! No gratulujem, gospod svetovalec, gratulujem. A deklica!“

„Milostljiva gospa, ne.“

„Tedaj deček?“

„Milostljiva gospa, tudi ne.“

„No, morda ne, za Boga —“

„Tako je, milostljiva gospa, deček in deklica.“

Od velespoštovane soproge gospe glavarjeve je odšel gospod svetovalec k gospodu mestnemu županu, po tem k gospodu c. kr. okrajnemu sodniku, potem k gospodu Fr. Láski, doktorju prava, potem k gospodu J. O. Sreslički, doktorju modroslovja, potem k grofovskemu ravnatelju gospodu M. Šedivemu, potem k gospodu Ant. Jelinki, najbogatejšemu me-

ščanu v mestu in od tod zopet domu. Ali komaj da je samo prekoračil domači prag, pozdravila ga je stara Verunka precej:

„Milostljivi gospod, nekarte se prestrašite. Tü je zopet telegram.“

„Kak telegram?“

„Telegram, milostljivi gospod.“

„Iz Prage?“

„Iz Prage, milostljivi gospod.“

„Pokažite.“

Gospod svetovalec ni kmalu spustil telegrama.

„Kaj se je pa zgodilo, milostljivi gospod?“

„To ni mogoče!“

„Kaj pa, milostljivi gospod?“

„Tü imate — berite.“

Verunka je brala:

„Danes zjutraj po šestej uri narodila sta se dvojčka: deček in deklica. Klara.“

„Verunka, je-li to mogoče?“

„Milostljivi gospod, to ni mogoče.“

„Verunka, brzo: klobuk in palico.“

(Konec prih.)

v Assisi. Od daleč se vidi velikanska cerkev, kjer počiva truplo sv. Frančiška. Najprvo smo šli v spodnjo cerkev, potem v zgornjo, kjer je tudi škofski sedež. Tam smo imeli slovesno sv. mašo, pri kateri je Vaš dopisnik igral na velikanske orgle in spremljal priprosto navzočih petje. Po sv. maši imel je govor kapucin P. Stanislaj iz Linca. Kazal je sv. Frančiška čednosti in navduševal nas k posnemanju. Mož je orjaške postave, ima močan glas, da so ga slišali celó v tretjo cerkev. Zdaj ob 10. uri zajutrujemo in obedujemo ob enem. Ob 1/2 12. uri odpeljemo se v Rim. Za šestih dospemo tje, za stanovanje vse preskrbljeno.

Iz Padove. 6. aprila. Romanje se srečno vrši. Slovenci smo razdeljeni v tri dele, glavni voditelj je g. dr. Strbenec. Na Trbižu čakali smo dlje časa, Slovenci zasedli smo drugi vlak, kateri je vodil kan. Pinzger. Vozi naglo. Pričakovali smo na Pontebi ostro preiskavo naše robe, pa še odpreti ni bilo potreba prtljage; popraševali so le po tabaku in smodkah. Drugo veselje so nam napravili s tem, ker naš dunajski vlak gré do Rima, da se ni bilo treba presedati v tesne laške vozove. Tako smo jo drdrali do male postaje „Pianzano“. Tam pripetila se je mala nezgoda. Kurjač hotel je stopiti malo od svojega stroja, pa ga slabost premaga, da omahne pri kolesu na tla; k sreči so bili laški delavci in sprevozniki blizu. Odpravijo ga k načelniku postaje, kjer mu naš spremljajoči zdravnik hitro pomaga zopet na noge. Čez deset minut drdrali smo zopet naprej.

Vožni red so zadnji dan premenili. Mesto zjutraj ob 7. uri dospeli smo v Padovo še le ob 1/2 9. uri. Že na Trbižu smo plačali po 50 kr. za voz od železnične postaje do cerkve sv. Antona. Tu smo se podili in drvili po ozkih ulicah, radovedni Padovani so nas čudno gledali, posebno okoli borze stalo je več elegantno oblečenih mož, menda največ židov, vsaj obrazi so tako kazali. V prostorni cerkvi sv. Antona Padovanskega maševalo je vsaj 20 duhovnikov, pri altarju sv. Antona daroval je kan. Pinzger sv. mašo. Nekaj nenavadnega za nas je to, da duhovnik pri povzdigovanju posveti hostij, kolikor mu jih pripravi cerkovnik. Pred mašnikovim svetim obhajilom vzame drugi duhovnik ciborij iz roke, ter obhaja ljudi, a mašnik med tem nadaljuje sveto daritev.

Po sv. maši govoril je pa le 3 minute gosp. Kerschbaumer o sv. Antonu ter povdarjal, da imamo tudi mi avstrijski romarji srce za papeža, udanost do cesarja in naklonjenost do sv. Antona. Večinoma smo obedovali v samostanu zraven cerkve. Kosilo stalo je 3 lire, v našem denarju 1 gld. 50 kr.

Dospesvi na kolodvor, bila je zmešnjava. Vozove so prestavili, številke si nekateri niso zapomnili, zato niso vedeli, kje imajo prtljago. Ko se srečno dobimo in si nujno pomagamo v vozove, pride ukaz: na drug vlak! Južna železnica je zahtevala 3000 gl. zavarovalnine, če dá svoje vozove do Rima. Laška železnica ni hotela tega privoliti, zato je raje svoje vozove skupaj spravila in nas v Padovi potisnila v tesne laške vozove. Slovenci vozimo se kolikor mogoče skupaj. Zjutraj bilo je precéj mrzlo, sedaj ob 1/2 12. uri je že vroče.

Loreto, 6. aprila. Iz prijateljskega pisma na o naših romarjih povemo še to-le: Ravno se odpravljamo iz Lorete, torej sprejmite malo sporočilo, kako smo popotovali. Na Gorenjskem proti Trbižu smo vedno v svojih zavijačah tičali, ker nas je mrzilo zaradi snega, katerega je bilo še vse polno tudi po dolinah. Z drugim romarskim vlakom, ki je došel v Trbiž po polnoči, smo se odpeljali proti Padovi, kamor smo dospeli ob 8. uri zjutraj. Tu se je videlo prvo zelenje na drevju, breskve in češplje v cvetju. Padova nam je napravila prav neugoden vtis. Mesto je zanemarjeno in starinsko, z ozkimi ulicami. Prebivalci so čudno radovedni. Po vseh ulicah, po katerih smo se peljali do cerkve sv. Antona, jih je stalo na stotine, ki so nas opazovali, da jih je sem ter tje še policija morala zadrževati. Cerkev sv. Antona ta neugodni vtis nekoliko popravi. Vožnja od Padove do Bologne je za nas hribovce zanimiva, posebno zaradi tega, ker železnica pelje po nepregledni ravnini, nasajeni s samimi murbami in vinsko trto. Najlepše mesto se mi je zdelo Bologna zaradi lepe lege v znožji apenin, katerih vrhove še sneg pokriva. Vreme je bilo toplo in solnčno. Zanimala me je posebno Imola, mesto v lepi ravnini, kjer so nekaj škofovali blagi Pij IX. V Ankoni, kamor smo dospeli ob 9. uri zvečer, se nismo mudili, ker sonam neki Lahoni nameravali

napraviti mačjo godbo. Torej smo se odpeljali naravnost v Loreto, kamor smo dospeli ravno o polnoči. Ali tu je bila zmešnjava velika, ker zaradi tolike množice romarjev vodniki niso vsem stanovanja odkazali, in morali smo več kot celo uro pred cerkvijo stati na burji, predno smo vedeli, kje bomo prenočili. Loreto ima zeló tako lego, kakor hrib sv. Trojice pri Vrhniku, in je nekoliko manjši kakor Ljubljana. Prebivalci so nekoliko bolj prijazni, kakor v Padovi, toda barantavci in berači bolj sitni, kakor najhujši cigani. Kar za žepe in suknje vlečejo človeka.

Hišica Nazareška, a to je svet kraj, da ga ni svetejšega na zemlji. Kdor moliti ne zná, tu noter naj pride, pa bo srce pretesno, da bi moglo sprejeti vsa čutila, ki ga tu nadvladajo. Brez številkokrat sem se vanjo podal, pa sem sem se še jokal, kakor otrok, ko sem jo zadnjikrat zapustil. Kazali so nam tu vse imenitnejše zaklade, kakor tudi v Padovi, kjer sem med drugimi rečmi videl jezik sv. Antona. Vožnja nas je jako utrudila. Hrana ni vžitna. Živim le bolj od kruha in pomaranč, pa od klobas, kar sem jih seboj vzel. Vino je dobro in ne predrago. Danes je vreme oblačno in bolj hladno. Vse je tukaj v cvetju in zelenju. Moram skleniti, ker se odpravljamo v Rim, kamor dospemo jutri zvečer ob 6. uri. Iz Rima kaj več.

Književnost.

„Vječno svečeništvo“.

Sostavio kardinal Manning. Preveo M. Trbojević. Sarajevo 1888.

Pred nekaterimi dnevi nam je došla od južnih bratov s tem naslovom lična knjiga, katera je vredna, da se seznanimo tudi Slovenci z njo. Že ime pisateljevo jo priporoča. — Kardinal Manning (rojen leta 1808, v katoliško cerkev prestopil leta 1851), spada po priznanej sodbi med najodličnejše može katoliškega sveta. Po svojih mnogoštevilnih spisih, odlikujočih se po fini obliki, neizprosnih logiki, vsestranski izobraženosti in redkem poznavanju časovnih potreb, pridobil si je mnogo čestilcev tudi izven mej Velike Britanije.

Vse te lastnosti dičijo tudi „vječno svečeništvo“. Vsebina se sicer ne more imenovati nova; kajti o tem predmetu so pisali od cerkvenih očetov naprej do sedanjega časa že premnogi veljavni bogoslovci. Toda duhoviti kardinal razpravlja nespremenljiva vekovita načela katoliške cerkve tako globokomumno, s tako gorkim čustvom in natančnim poznavanjem človeškega srca, da se mu mora čitatelj kar nehoté popolnem udati z razumom in srcem. — Vsa 224 strani obsegajoča knjiga je razdeljena na 20 poglavij, katerih je vsako za-se lepa celota. Ker nam prostor ne pripušča govoriti o bogati vsebini, hočemo vsaj poglavja po vrsti naštet: 1. Narav svečeništva. 2. Moc svečeništva. 3. Trovrstan odnošaj svečeništva. 4. Dužnost svetosti u svečenika. 5. Pomocna sredstva za savršenost svečenika. 6. Svrha svečenikova. 7. Pogibelji za svečenika. 8. Pomagala svečeniku. 9. Dušobrižništvo izvor uzdanju. 10. Dragočjenost vremena za svečenika. 11. Muke svečnikove. 12. Svečenik pod krivom obtužbom. 13. Prijatelj svečnikov. 14. Svečenik - propovijednik. 15. Sloboda svečnikova. 16. Poslušnost svečnikova. 17. Nagrada svečnikova. 18. Kuća svečnikova. 19. Život svečnikov. 20. Smrt svečnikova.

Iz tega pregleda je razvidno, koliko in kako zanimljive tvarine obsega „vječno svečeništvo“. Gotovo je vredno, da sežejo po njem brez pomišljanja tudi slovenski bogoslovci in duhovniki. Prvi se bodo navzeli iz njega plemenite navdušenosti za vzvišeni poklic, drugim bo podajalo duhovnega razvedrila, tolažbe in dobrega sveta ob raznih okolnostih duhovnega pastirstva.

Mladi prelagatelj je rešil svojo nalogo prav dobro. Prevod se bere jako gladko; jezik je lahko umljiv vsakemu, kdor se je že količkaj bavil s hrvatsko knjigo.

Papir in tisek je ličen, lepši kakor pri dražem nemškem prevodu, cena znaša 1 gold., po pošti 1 gold. 10 kr. Dobiva se pri „Upravi Vrhbosne“.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

b) Kateri kraji so izključeni od krošnjarstva. § 10. V občinah z več nego 20.000 prebivalci in v zdraviliških smé se na zahtevanje občine in

po zaslišanji trgovinske in obrtne zbornice dotičnega okraja prepovedati krošnjarstvo trajno ali pa na nedoločen čas. Koliko se izključenje tiče tudi krošnjarjev iz krajev, omenjenih v § 12, določiti je to z obzirom na blago, katero prodajejo, od slučaja do slučaja.

Vendar pa se more osebam, v takih mestih in krajih stanujočim ter za kak drugi zaslužek nesposobnim, dovoliti, da smejo prodajati kako blago ob cesti ali v javnih prostorih v področju občine ter je v ostalem s takimi dovolili postopati v zmislu določil tega zakona.

V obče dati krošnjarsko pravico v zmislu § 5 ni moči prebivalcem tistih krajev, kateri so izvzeti od krošnjarstva.

c) Krošnjarstvo ob meji.

§ 11. Krošnjariti ob meji sme se dovoliti samo prebivalcem obmejnega okraja.

Krošnjariti sme kdo samo tedaj tudi v obmejnem okraju, ako je to v krošnjarski knjigi izrečno zabeleženo.

B. Posebna olajšila.

a) Celim občinam.

§ 12. Z ozirom na to, kak zaslužek je v nekaterih krajih, more se dovoliti njih prebivalcem krošnjariti z izdelki domače obrtnosti ali pa tudi kdaj z drugim blagom, ne gledé na to, ali je to dopuščeno v pojedinih mestih in krajih (§ 10):

a) da smejo krošnjariti že po dovršenem 24. letu,

ako sicer dokažejo zakonite zahteve, (§ 3.) ali

b) da se jim sme dovoliti krošnjariti sicer z izključenim blagom (§ 9.).

To olajšilno dovolilo more se raztezati na obe točki.

Vlada je pooblaščená, da taka olajšila podeljuje z naredbami; ako ni tistih posebnih odnošajev, kateri so bili za dovoljenje merodavni, odtegniti je ta olajšila po istem potu.

Taka posebna olajšila omejena so na blago, označeno v krošnjarski knjigi ter jih ni smeti dati za krošnjarjenje z drugim blagom.

b) Posamičnim osebam.

c) Raba pomočnikov.

§ 13. Krošnjarju, ki krošnjari z dovoljenjem najmanj tri leta ter se je vselej vedel lepo, more se, ako dokaže s svedočbo pozvanega javnega zdravstvenega organa, da ne more radi kake telesne napake sam nositi krošnjarskega blaga, dovoliti pomočnik.

To dovolilo treba v krošnjarski knjigi zabeležiti.

Ta pomočnik krošnjarjev mora imeti tista svojstva, katera so propisana za dosego krošnjarske dovolitve.

β) Raba tovarne živine ali napreženih voz.

§ 14. Uprezati vozove ali rabiti živino, da nosi krošnjarsko blago, sme samo tisti, ki ima v to posebno dovolilo.

To dovolilo se sme podeliti, ako je to z ozirom na prometne odnošaje in na kakovost, na težo ali obseg krošnjarskega blaga neogibno potrebno za krošnjarjenje.

Dopustilo, da sme kdo rabiti tovarno živino ali naprežene vozove, zapisati je v krošnjarski knjigi ter veljá samo za dotično upravno področje.

Dovažati blago v določene kraje ter ga potem nositi od hiše do hiše, dopuščeno je, ako blaga ne dovaža sam krošnjar. (Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Mestna duhovščina ljubljanska) predstavila se je s stolnim kapiteljnom na čelu včeraj dopoldne ob 11. uri mil. knez o škofu pred njihovim odhodom v Rim ter prosila, da mil. knez blagovolijo svetemu očetu Lenu XIII. sporočiti srčno vdanost in velespoštovanje vse duhovščine kranjske in sv. blagoslova jih prositi za vso deželo. Z veseljem so mil. škof na znanje vzeli ta izraz sinovskega spoštovanja do očeta vsega krščanstva in so obljubili, da to sporočé namestniku Kristovemu, in da se bodo v svojih molitvah po svetiščih večnega mesta spominjali duhovstva in vernega ljudstva kranjskega.

(Pisateljskega društva) zabavni večer zadnjo soboto je bil primerno dobro obiskan in zeló živahen. Predsedoval je g. Žumer, ki se je v kratkih besedah spominjal pokojnega dr. Zarnika kot slovenskega pisatelja. G. dr. Vošnjak je razlagal prizore peterih slik, katere je izvrstno izvršil znani naš slikar g. Jurij Subic, bivajoč sedaj v Parizu,

za neko povest, ki jo bo letos priobčila družba sv. Mohorja. Prihodnjo soboto dné 14. t. m. bo občni pisateljskega društva, nato pa zabavni večer, kojemu bo predsedoval g. H. Turk.

(Petdeseti občni zbor ljubljanskega trgovskega bolniškega in penzijskega društva) vršil se je včeraj v magistratni dvorani; navzočih je bilo nad 100 tukajšnjih društvenih članov, med katerimi je bilo mnogo nemških trgovcev. Ker je društveni vodja g. Aleksander Dreo še vedno bolan, vodil je zborovanje njegov namestnik g. Treun, kateri naznanja, da je zbor sklepčen. Govornik pravi, da se je društvo ustanovilo že dné 13. decembra 1835, ali pravila odobrila so se po c. k. guberniji ilirskeje še le dné 30. aprila 1838. Posebno razcvitati pričelo se je društvo l. 1856 in 1857, izvrstno pa od l. 1870. Škoda, da ni povedal namestnik i nekaj iz zgodovine društva, kdo je ustanovil in pospeševal društvo; o priliki 50letnice bilo bi to pač umestno. Kar se tiče denarnega stanja, je društveno premoženje pri državnih obligacijah vsled nizkih kurzov zgubilo v prvem hipu 2664 gld., a ker so se kurzi zadnji čas nekoliko zboljšali, znižala se je ta svota na 1800 gld. Ako se kurzi zboljšajo, društvena blagajnica ne bo imela velike zgube, posebno ker ji ni treba prodati državnih papirjev. V tem oziru pač položaj društva ni bil ugoden, zato pa mu je došlo dokaj podpor za društveno blagajnico, v prvi vrsti od prevz. knezo-kofa dr. Misije 25 gld., od kranjske hranilnice 300 gld. in tudi zabava kupčij-skega plesa donesla je nad 320 gld. Zato izreka g. Treun vsem zahvalo, kateri zbor enoglasno pritrdi.

(Konec prih.)

(Deželna vlada) je potrdila sklep deželnega zbora kranjskega, da se iz dohodkov Glavarjeve ustanove sezida bolnišnica s pravico javnosti. Zidala se bo v Komendi pri Kamniku in bo imela prostora za 20 bolnikov.

(Devetdnevne) povodom „romanja“ v Rim opravljajo se v Ljubljani po vseh župnijskih cerkvah z včerašnjim dnem počenši, kakor so se opravljale pred novim letom povodom zlate maše Leona XIII.

(Nameščen) je začasno umirovljeni gosp. Josip Škofic kot župnijski upravitelj na Zaplano pri Vrhniki.

(Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 41. snopič. Vsebina: Preširen (nadaljevanje).

(Današnji živinski somenj) je bil jako živahen. Prignali so vsega skupaj 926 komadov živine, in sicer 395 konj, 245 volov, 223 krav in 63 telet. Kupilo se je posebno veliko pitanih volov, koje bodo večinoma odpeljali v Trst in Italijo, od koder je prišlo tudi mnogo konjskih kupcev.

(Trebanjski občinski zastop) je dné 8. t. m. izvolil gospoda Ludovika Goljo, c. kr. okrajnega sodnika v Trebnjem, svojim častnim občanom. Pravo je zadel občinski zastop, da s tem skaže zasluženost čast blagemu gospodu, kateri ne nosi blagor občinstva samo na jeziku, temveč s svojo marljivostjo, nepristransko pravičnostjo in dobrohotnostjo tudi v resnici varuje koristi občanov. Naj služi ta čin v mali dokaz, kako zelo vé priprosti narod tudi uradnike čislati, ako so ti ž njim in ne proti njemu.

(Iz Kroke.) V soboto zjutraj je v našem trgu umrl Ignacij Zupan, izdelovalec orgelj, oče znanih bratov Zupanov, ki sta zaradi izvrstnega izdelovanja orgelj zaslovela že čez meje kranjske dežele. Bil je mož v 63. letu svoje starosti; če tudi samouk, izuril se je s svojim bistrim umom kaj dobro v svoji stroki ter izdelal za različne kraje 18 novih orgelj. Bil je poštenjak v vsakem oziru, spoštovan od vseh. Naj v miru počiva!

(Iz Žužemberka.) Beseda, katero prirediti je nameravala podružnica sv. Cirila in Metoda za Žužemberk in okolico dne 12. aprila t. l. se bo vršila še le 3. maja t. l. Povod temu je gledališka predstava združena s petjem, katero priredi 15. aprila t. l. tukajšnje bralno društvo. Spored ostane neizpremenjen. Na obilo vdeležbo vljudno vabi

podružničin odbor.

(Bralno društvo v Žužemberku) priredi v nedeljo, 15. t. m., ob 8. uri zvečer veselico z nastopnim vspevom: 1. F. S. Vilhar: „Lunica“, mešani zbor. — 2. K. Mašek: „Lahko noč“, moški četverspev. — 3. H. Sattner: „Na planini!“ mešani zbor z bariton-solo. — 4. „Šolski nadzornik“, veseloigra v jednem dejanji s petjem. Spisal Kosta Trifkovič. — 5. „Berite novice“, veseloigra v jednem dejanji. Spisala J. K. in J. J. — Vstopnina: udom 20 kr. neudom 30 kr. Odbor.

(Graški romarski vlak v Rim) odpeljal je danes zjutraj iz Gradca 340 potnikov. Okoli polu jedne pripeljali so se v Ljubljano, kjer je vlak postal deset minut. Štajarskim romarjem se je pridružilo tudi do 40 s Kranjskega; med njimi so prem. knezoškof graški, prem. knezoškof ljubljanski in č. gg.: kanonik Zamejic, brat premil. g. knezoškofa, tajnik Josip Šiška, provincijal Evstahij Ozimek, o. Jožef, župnika Jernej Babnik in Miha Saje, več gospej in gospodov iz Ljubljane in mnogo kmečkih ljudi z dežele. Na kolodvoru se je zbralo mnogo odličnega občinstva. Od prem. g. knezoškofa so se poslovili preč. g. stolni dekan dr. Henrik Pauker pl. Glanfeld, preč. g. kanonik Urbas in več duhovnikov ljubljanskih in z dežele.

(Osepnice.) Dne 7. t. m. ni zbolel nobeden. Ozdravela sta 2 moška. Bolnih 23 oseb.

(Uboj.) Danes po noči je v Kravji dolini stanujoči izvošček Franc Črne ubil z gnojnimi vilami svojega hlapca. Črne se je sam naznanil sodnji.

(Iz Ljubljane) so danes zjutraj ob frančiškanskem mostu izlekli mrtvega nekega slugo c. k. poštne urada. Truplo je ležalo z glavo navzdol v vodi in je imelo na glavi rano. Je-li siromak navlašč iskal smrti, ali se je ponesrečil, dokazala bo preiskava.

(Iz Jurjevce pri Ribnici) se nam poroča: Neki posestnik šel je v gozd s konji po krlje. Stekel pes, kojega so pozneje ubili na Blokah, popadel je konja. Šest tednov pozneje pokazali so se nasledki steklosti. Konj je grizel in popadal okolu sebe. V hlevu popadel je tudi debel drog ter se pri tem končal.

Telegrami.

Rim, 8. aprila. Slovenski romarji srečno dospeli; — danes obiskali sv. Petra cerkev, slovenski molili in slovenski peli. Vsi srečni, navdušeni. Pozdrav doma ostalim! Arko.

Pariz, 9. aprila. V Laonu je izvoljen Doumer. V departementu Dordogne je bil nepričakovano izvoljen Boulanger, ki je odklonil to kandidato, a so prijatelji njegovi vzlic temu delali zanj propagando. Kakor trdi „Lanterne“, izjavil se je Boulanger, da bo odklonil izvolitev v Dordogne, ker hoče zastopati samo Nord-departement. Kolikor se more soditi po tamošnjih volilnih shodih, imel bo Boulanger vspeh.

Dublin, 9. aprila. Poskusi, da bi se vršili prepovedani shodi, provzročili so v grofijah Clare in Cork boje z redarstvom. Več vojakov je ranjenih.

Belgrad, 8. aprila. Ob Savi in Dunavu ležeče belgradske ceste so preplavljene. Stalno naraščanje vode in neprestano deževanje vzbujajo resno vznemirjenje.

Rim, 8. aprila. Listi odobravajo odpoklicanje enega dela vojakov iz Afrike ter zahtevajo, naj se s tem kolikor mogoče hitro prične.

Tujci.

7. aprila.

Pri **Matlju**: Schleimer, trgovec, iz Rusije. — Löwensohn, Kirschbaumer, trgovec, z Dunaja. — Engländer, ravnatelj iz Vevč. — Wittine, zasebnik, iz Kočevja. — Braune, posestnik, z Dolenjskega. — Urbančič, potovalec, iz Celja. — Goriup, trgovec, iz Gorice.

Pri **Stonu**: G. Jakob, trgovec, iz Nemčije. — Spiegler, trgovec, z Dunaja. — Köhler, trgovec, iz Zagreba. — Fischer, soproga slikarja, iz Mokronoga. — Tomine, posestnik, iz Šmarja. — Gaell, trgovec, iz Trsta. — Kosernik, posestnik, iz Istre.

Pri **Bavarskem dvoru**: Kralj, nadzornik, z Dunaja. — Rappe, trgovski pomočnik, iz Solnograda. — Erker, trgovec, iz Kočevja.

Pri **Avstrijskem caru**: Meyer, potovalec, z Dunaja. — Pour, potovalec, iz Dunajskega novega mesta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
opazovanja						
7. u. zjut.	732.7	1.6	sl. svzh.	snež	1.00	
7. 2. u. pop.	733.1	2.2	sl. vzh.	oblačno	dež	
9. u. zveč.	734.1	1.4	sl. svzh.	"	snež	
7. u. zjut.	733.8	1.2	sl. vzh.	oblačno	"	
8. 2. u. pop.	732.4	6.0	"	"	0.00	
9. u. zveč.	732.4	3.2	brezv.	"	"	

V soboto dopoldne snež z dežjem, oblačno. V nedeljo dopoldne oblačno, popoldne po 5. uri deloma jasno, po noči oblačno. Srednja temperatura obeh dni 1.7° in 3.5° C., za 7.1° in 5.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

9. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 60 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	81 „ — „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ 20 „
Papirna renta, davka prosta	93 „ 30 „
Akcije avstr.-ogerske banke	863 „ — „
Kreditne akcije	271 „ 50 „
London	126 „ 55 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 02 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	62 „ 22 1/4 „

Za Levstikov spomenik:

Č. g. Franc Schweiger, župnik v Radovici . . . 1 gl. — kr.
Č. g. Ivan Mikš, kapelan v Logatci . . . 1 „ — „

Hiša z malim vrtom se prodá.

Nataneneje pové iz prijaznosti gospa M. Marenčič, trgovka v Kranji. (1)

Poslano.

Na ljudskem shodu na velikonočni ponedeljek v Schrejnerjevi pivarni govoril je mej drugimi tudi neki g. **Zadnikar**. Ker bi slavno občinstvo utegnilo zameniti podpisanega ime z imenovanim govornikom, naznanim javno, da se nisem vdeležil dotičnega shoda in da se tudi nikakor ne strinjam z načeli in razlogi, koje so razlagali govorniki na shodu.

Henrik Zadnikar,

(3) pasar na sv. Petra predmestji.

OTOMANE,

: 38 gld. a. v. !!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popoli-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3,
(pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupec so oljnatne barve v ploščevinastih pušicah (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛